

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2017. augusztus 6.
(vasárnap)**

Horváth Géza

NE LEGYETEK TUDATLANOK!

Énekek: 370,2; 371; 264

Alapige: 1Kor 12,1-3

Imádkozzunk!

Hálás szívvel borulunk eléd ezen a reggelen is, Mennyei Atyánk, dicsérünk és dicsőítünk Téged, mert Te vagy az egyedüli élő, igaz Isten.

Köszönjük, hogy kijelentetted magad Fiadban, Jézus Krisztusban. Amikor az előbb azt kértük, hogy taníts Téged megismernünk, akkor az a szívünk vágya valóban, hogy egyre jobban ismerjünk Téged, Úr Jézus.

Köszönjük azt, hogy azért ismerhetünk Téged, mert megismerhetővé teszed Magad. Mert Te akartad ezt, hogy megismerjünk Téged.

Te gerjesztettél a mi szívünkben a Szentlélek által erre vágyat, akaratot, óhajt, mert különben mi magunktól soha nem lennénk kíváncsiak sem Rád, sem a Te dolgaidra, sem az üdvösségre, sem az örök életre, sem a bűnbocsánatra, sem az igazság útjára, sem a mennyei hajlékra, semmilyen szent és lelki dologra. Maradnánk bűneinkben, testiségünkben, élvezeteinkben, maradnánk sötétségben és a halálban.

Ezért szeretnénk áldani a Te hatalmas munkádat, tervedet és akaratodat, mellyel eldöntötted és véghezvitted azt, hogy kiemelj minket a sötétségből a világosságra, halálból az életre.

Kérünk Téged, hogy fogadd hálánkat, Urunk, minden jó tetteredért és minden jó ajándékosáért! Valljuk, hogy valóban minden jó Tőled van, a világosság Atyjától száll alá, és mi ennek boldog élvezői lehetünk. Így köszönjük meg Neked, a mögöttünk lévő két csendeshetünket. Magasztalunk, hogy olyan sokan szeretetközösségben lehetünk, hogy jó volt együtt lenni a Sátor-hegyen, a Sátor ormán, és szomorúak voltunk, hogy ott lakni nem lehet. Mert le kellett jönnünk, haza kellett jönnünk. Megyünk a mindennapi munkánkba, tennivalóinkba.

Add Urunk, hogy Hozzád térve, Benned megújulva, új kegyelmi fényt véve és víve mások közé, tudjuk ezt tenni!

NE LEGYETEK TUDATLANOK!

Most is alázatosan könyörgünk, hogy segíts megérteni a Te igédet! Alázatosan könyörgünk, hogy segíts meghajlani előtte, igazat adni neki és boldog örömmel elmenni. Olyan sok idegen tanítás hangzik ma a világon, Urunk! Országunkban, ebben a városban is sokan hajlanak mesékre és olyan tanításokra, melyeknek nincs bibliai alapja, háttere, üzenete. Kérünk Téged, őrizd meg bennünket ettől úgy, hogy az igazit, a valódit adod nekünk és tárod elénk!

Szentlelked gyűjtsen világosságot elménkben, miközben hallgatjuk az igét, és add, hogy ne csak halljuk az igét, hanem a szerint is éljünk! Jézusért, kérünk Atyánk!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét hallgassuk meg, testvérek, a mai napra kijelölt újszövetségi igeszakaszból. Az 1Kor12,1-3 versét olvasom: „A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiaink, hogy tudatlanok legyetek. Tudjátok, hogy pogányok voltatok, vitetvén, amint vitettetek a néma bálványokhoz. Azért tudtotokra adom néktek, hogy senki, aki Istennek Lelke által szól, nem mondja Jézust átkozottnak, és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szent Lélek által”.

Kedves Testvéreim, a mai napra kijelölt újszövetségi igénk, egy igen érdekes témát fejteget, amelybe most belekezdünk, aztán majd Isten segítségével fogjuk folytatni.

Azért, mert ez egy olyan téma, amit nagyon sokan kiemelnek úgy a Szentírásból, hogy félreértik és félremagyarázzák. Tudniillik, a lelki ajándékok (a karizmák) kérdése, amelyet sokan, sokféleképpen értenek és értelmeznek.

Olyan jó, hogy mi az igén tájékozódhatunk, testvérek! Nem kell nekünk senkihez és semmihez fordulnunk ahhoz, hogy ebben a kérdésben eligazodjunk.

Engem, először is az fogott meg, amivel kezdődik a mai igénk. Azt mondja az Úr: nem akarom, hogy tudatlanok legyetek a lelki ajándékokra nézve. Mert ez azt jelenti, hogy lelki kérdésekben lehetünk tudatlanok, de a mi Mennyei Atyánk meg nem akarja, hogy tudatlanok legyünk.

Éppen ezért, testvérek, olyan nagy öröm volt a számomra, amikor megértettem azt a mai igéből én is, hogy a mi hitünk, a mi keresztyénségünk, az nem egy tudat nélküli vallás. Nem egy olyan vallás, amely csak érzelmeken alapul. Nem egy olyan vallás, amely ösztönökön nyugszik vagy valamilyen tudattalan cselekedeteken, automatikus, gépies dolgokon, hanem nekünk olyan hitet akar adni Isten, amely tudáson, ismereten alapul.

Tudjuk, hogy a hit, az tulajdonképpen ismeret. Az Isten nem akarja, hogy egy-egy lelki kérdésben ne tudj eligazodni, hogy tudatlan légy. Áldott legyen érte Isten, testvérek!

Azért is szép ez a mondat, hogy: nem akarom, hogy tudatlanok legyetek, mert ebben az is benne van, hogy amire szükségünk van – az a tudás –, honnan szerezhető meg. Amire igazán szükségünk van a mi hitünkhöz, a mi úton járásunkhoz és a mennyei célba érkezésünkhöz, az a tudás a Szentírásból szerezhető meg.

És ne csak azt emeljük ki, hogy a Szentírásból tudható meg ez az út, hanem – tegyük hozzá azt is, hogy *csak* a Szentírásból tudható meg ez az isteni akarat, rend és út.

„Sola Scriptura” – egyedül a Szentírás! Ezért kell nekünk az ige felé fordulni, drága testvéreim! A kijelentés felé kell fordulni, hogy mit jelentett ki az Isten, és ezt nekünk tudtukra akarja adni. Abban a Szentírásban, amely lezáródott, amely összeállt, amelyet a Szentlélek ihletett, amely az Isten szájából ki-lehelt ige.

Olyan jó, hogyha annak az éneknek a sora előttünk van, amely azt mondja, hogy: „e régi hír örökre új”. Nem kell valami újat keresni, testvérek, nincs új! A régi, amely mindig új és mindig aktuális, és amely az Isten akarata.

Aztán, az is nagy kérdés, hogy ha az Isten azt mondja, hogy: „nem akarom, atyámfiaink, hogy tudatlanok legyetek”, mi akarjuk-e tudni? Akarunk-e tanulni?

Az elmúlt két héten is elhangzott a csendesheteken, hogy vajon tanítható vagyok-e? Mert Jakab apostol azt mondta a levelében, hogy: „ne legyetek sokan tanítók, atyámfiaink”. Emlékszünk még rá? Miért mondta Jakab, hogy: ne legyetek sokan tanítók? Többek között azért, mert jobb lenne, ha sokkal többen tanulók lennétek! Nem tanítók, hanem tanulók. Isten elrendelt némelyeket, hogy tanítók legyenek, de sokkal többünket rendelt, testvérek, hogy tanulók legyünk az Ő iskolájában.

Akarjuk-e tudni, hogy taníthatók vagyunk-e egyáltalán? Amikor a Biblia erről szól, hogy ne legyetek tudatlanok, amikor Isten tanítani akar bennünket valamire, az nem egy száraz tudás. Nem olyan, mint egy világi tudomány, mert amikor Isten engem valamire tanítani akar, akkor abból következik valami. Ezért kezdi így a lelki ajándékok tárgyalását Pál, hogy: nem akarom, hogy tudatlanok legyetek.

Mennyire vagyok tanítható? Tegnap este beszélgettem egy lelkipásztorral, és elmondtam neki, hogy a csendeshetünkön volt egy meghívott előadónk, aki tartott egy egyháztörténelmi előadást, egy visszatekintést a zempléni, sátoraljaújhelyi, sárospataki reformációról. Amikor megtartotta, én magam is megdöbbenem.

Képzeljétek el, hogy most hallottunk egy előadást, és azt az egyháztörténelmet, amit mi tudunk, azt egy teljesen más megvilágításba hozta, hogy mi is volt valójában. Olyan jó volt, mert hogyha tanítani fogom ezt majd valahol, vagy beszélek erről, akkor ebben a megvilágításban teszem majd, hogy valójában mi is történt ott az 1670-1680-as években, Sárospatakon, az ellenreformációban. Teljesen más megvilágításba helyezte, és én elfogadtam. Nem mondtam azt, hogy „én ezt eddig másként tudtam, én ezt eddig így tanítottam”, hanem azt mondtam, hogy „ez biztos így van, mert felírták a történészek”. Valamit megtudok, amit addig nem tudtam.

Olyan jó, testvérek, amikor elég alázatunk van az ige előtt. Akkor azt tudjuk mondani, hogy: taníts Téged megismernünk! Taníts a Te utadra, Uram!

Hogyha elég alázatom van, akkor azt mondom, hogy: amit eddig nem tudtam, azt most már tudom, de azért, mert Te megtanítottál erre engem.

NE LEGYETEK TUDATLANOK!

Honnan van tudásunk? Felülről, csak az Istentől. Nem akarom, testvéreim, hogy tudatlanok legyetek a „lelkiekről”. Mert a görög, szent szövegben egy nagyon érdekes dolog van - ami tulajdonképpen nem is úgy fordítható, hogy a „lelki ajándékokról”, a „lelki ajándékokra nézve” nem akarom, hogy tudatlanok legyetek, hanem úgy fordítható, hogy a „lelkiekre nézve” nem akarom, hogy tudatlanok legyetek. Tehát a szent szövegben nincs ott, hogy „ajándékok”, hanem csak az van, hogy a „lelkiekre nézve” nem akarom, hogy tudatlanok legyetek.

Mi azért szoktunk így beszélni, és Károli is azért írja dőlt betűvel oda, mert később aztán, majd tizenkét vers fog szólni a lelki ajándékokról, a karizmákról. Testvéreim, nem ezzel kezdi. Hanem azzal, hogy: nem akarom, hogy a lelkiekre nézve tudatlanok legyetek.

Ha le akarnám most fordítani, akkor azt mondhatnám, hogy: arról beszél először az ige, hogy neked milyen a lelkeséged, és nem arról, hogy neked milyen lelki ajándékot adott az Isten. Mert amilyen a lelkeséged, olyan lesz az életed. Az fog meglátszódni az életedben. A szerint fogsz beszélni, mondja majd a 3. versben. Amilyen a lelkeséged, amilyen talajon állsz, amire alapozol, az fogja meghatározni a felépítményt.

Éppen ezért, testvérek, itt egy nagyon érdekes dolog van, mert, ez az egész, Korinthusra vonatkozott először. Mert, hogy mi volt Korinthusban a helyzet, azt az Ap.csel. 18. fejezetéből tudjuk. Most nem tudjuk felolvasni, de akik jegyzetelnek, kérem, hogy írják fel és olvassák el, hogy mi történt Korinthusban! Miért írja Pál apostol majd később – mert különben nem fogjuk megérteni –, hogy milyen lelkeségről beszél itt?

Korinthusban volt egy nagyon érdekes helyzet, ezt írja le az Ap.csel. 18. fejezete. Ott volt a zsinagóga, ahol Pál apostol beszélt Jézus Krisztusról, és akkor ennek ellene álltak. Erre Pál apostol és még biztos néhányan mások, átmentek a szomszédba, Justus házába. Leírja az ige, hogy ez a kettő szomszédos volt egymással, tehát a zsinagóga és Justus háza. Az egyikben mit mondtak, idézi Pál itt, és így értjük meg, hogy miért: „senki, aki Istennek Lelke által szól, nem mondja Jézust átkozottnak”. Ezt Pál idézi itt az 1.Kor.12-ben, és a görög szövegben ott van, hogy azt mondták, hogy: „anathéma Christos”, és aki a Lélek által szól, az azt mondta hogy: „Küriosz Christos”.

Az „anathéma Christos” azt jelenti, hogy „átkozott Krisztus” – így fordítjuk –, bár az eredeti jelentése az valami ilyesmi, hogy „mellőzni”, „félretenni”.

Tehát, testvéreim, a zsinagógában, mikor Pál Jézusról beszélt, azt mondták, hogy: „mellőzzük Krisztust”. Mi félretesszük Krisztust. „Anathéma Christos” – és amikor ezt Pálék meghallották, akkor onnan kijöttek.

Mert testvérek, abból a lelki közösségből, ahol Jézus Krisztust mellőzik, onnan ki kell jönni!

Akkor kijöttek a zsinagógából és átmentek Justus házába. Emberek kijöttek a törvény házából és átmentek az evangélium házába. Na, erről beszél itt Pál: a lelkeségről!

Hányan vannak, akik ragaszkodnak olyan közösségekhez, ahol igaz az „anathéma Christos”, ahol „mellőzzük Krisztust”. Mert van más is. Nem „Solus

Christus”, nem „egyedül Krisztus”, hanem vannak mások is. Akkor a mai ige azt mondja, hogy: onnan ki kell jönni, ahol nem egyedül Krisztus az Úr mindenek felett!

Az is nagyon érdekes volt Korinthusban, testvérek, hogy Pál apostolnak – és ezt tudjuk szintén az Ap.csel. 18-ból –, nem a hívő zsidókkal volt baja. Mert tudjuk a Szentírásból, hogy azokkal a zsidókkal soha nem volt baj, akik várták a Messiást (az Annákkal, a Simeonokkal). Azt mondta Simeon, hogy: „mostan bocsátod el Uram, a te szolgádat..., mert látták az én szemeim a te üdvösségedet”. Akik az Ószövetség hite alapján álltak, abból merítettek, és a szerint várakoztak.

Azokkal volt baj, akiket úgy hívunk, hogy júdaisták. Az intertestamentális korban, voltak zsidók – nem kevesen –, akik különféle dolgokat kitaláltak. Különféle dolgokat még a Szentírás mellé tettek. Ezekről mondja azt az ige – mikor Pált is egyszer előveszik –, hogy: „ez megváltoztatja a ceremóniákat”. Itt nem arra kell gondolnunk, hogy Pál az ószövetségi dolgokat akarja megváltoztatni, hanem arra, ami ebben a két szövetség közötti néhány száz évben, az Isten népére ráakódott, amiből meg kellett volna reformálódni.

Mert ránk is rakódott ám sok minden az évszázadok alatt. Aztán egyszer csak Isten azt mondta, hogy: ezeket vakarjuk le! Jöjjön a reformáció! Jöjjön az újulás! Jöjjön az igaz hit! Jöjjön a Szentírás! Jöjjön Krisztus! Csorduljon meg a bor a kelyhekben, és éljetez az ige tanítása szerint!

Ott azokkal volt baj, akik az ige mellé még egy csomó mindent hozzátettek. Ez volt a vád Pálék ellen, hogy ők ezeket a szokásokat, hagyományokat, ceremóniákat, amiket a mi atyáink ránk hagytak, meg fogja és meg akarja változtatni, mert ezekhez kell ragaszkodni. Ezt jelentette az, hogy „anathéma Christos”, hogy „Krisztust mellőzzük”. Mert nagyobb lett a hagyomány, nagyobb lett az ahhoz való ragaszkodás, nagyobb lett az, amit a Szentírás mellé tettek, mint maga Krisztus: aki az Ige, aki a Szentírás.

Éppen ezért, testvérek, amikor ellenszegültek, és az Ap.csel-ben olvassuk, hogy káromlásokat szóltak, erről beszél Pál az 1.Kor.12-ben.

Ez is nagyon szép példa, hogy egy igét nem értünk meg csak magából abból az egy igéből, hanem meg kell néznünk, hogy más helyeken mit mond az ige abban a dologban, arról a helyről, arról a kérdésről.

Majd fogjuk látni - ha Isten éltet és ide adja nekem –, hogy a lelki ajándékokról beszél Pál az 1.Kor.12-ben. Beszél a Róm.12-ben, beszél az Ef.4-ben és beszél Péter apostol az 1. levele 4. fejezetében.

Az a probléma, amikor különféle mozgalmak, csoportok, társaságok az 1.Kor.12-t veszik komolyan, és nem a Róm.12-t, nem az Ef.4-et, nem az 1.Pét. 4-et, csak az 1.Kor.12-t.

Például itt van szó arról a nehéz kérdésről, hogy „nyelveken szólás”. Amiről meg vannak győződve ma is, hogy Isten adja, meg adhatja. Mert az 1.Kor. 13,8-at valahogy nem olvasták, ahol az van, hogy a nyelvek megszűnnek, hogy Isten visszavonja, lezárja azt az időt. Hirdetik ma többen, divatos tanok. Hála Istennek, adott bölcsességet, hogy ellenálljunk még akkor is, ha némelyeknek

NE LEGYETEK TUDATLANOK!

---

nem tetszett ez! Amikor némelyek elkezdtek hirdetni itt is, hogy de igen, ma is van nyelveken szólás. Most csak egy példát mondok, majd meg fogjuk nézni, ha Isten éltet bennünket.

Most csak a lelkeségről legyen szó! Így folytatja az apostol a 2. versben: „Tudjátok, hogy pogányok voltatok, vitetvén, amint vitettetek a néma bálványokhoz”.

Először is, mit akar Pál apostol, hogy megtudjanak? Azt, hogy a keresztyén-ség, a hívő élet egy tudatos Krisztus-követés. Azt mondja, hogy: emlékezzetek csak, amikor pogányok voltatok, akkor vitetvén vitettetek a néma bálványokhoz! Mintha az értelmetek kikapcsolódott volna. Mintha a tudatotokat valaki irányította volna. Pedig néma bálványok, beszélni nem tudnak, de erejük és hatásuk van.

Múlt héten is szó volt ezekről a dolgokról: a különféle sportokban fellelhető okkult veszélyekről, amikről sajnos sokan nem is tudnak. Beíratják különböző küzdő-sportokra a gyerekeket, mondván: milyen jó, ha a gyerek meg tudja magát védeni! Nem is tudják, hogy a néma bálványok beszélni nem tudnak, de hatásuk van.

Mondta valaki, hogy: „na, de hát, az én életemben nem érzem, hogy lenne hatása”. Aztán én ott megjegyeztem, hogy: „dehogynem, nem fog szólni az ige, nem fogsz úrvacsorázni, nem jössz a közösségbe!” Hogyne lenne hatása? Attól még, hogy mi valamiről nem tudjuk, vagy nem akarjuk tudni, attól még az hat.

Pál figyelmezteti őket, hogy vitetvén vitettetek, mert valaki úgy vitt benneteket, hogy ti nem is tudtátok. Figyeljük meg, testvérek, hogy mennyire így van! Vitetvén vitetik az, akinek nincs lelki világossága. Tömegek – mivel nincs lelki világosságuk –, vitetvén vitetnek, mennek, mert nem tudják, hogy miről van szó.

Mivel kezdi ma az ige? Nem akarom, testvéreim, hogy ti tudatlanságban legyetek! Csak legyetek taníthatók, csak legyetek feddhetők, csak legyetek pásztorolhatók, csak legyetek vezethetők, csak akarjatok ti magatok is tanulni!

Legfőképpen Pál apostol ebben az igében hálát ad az Isten Lelkéért, mert tudjuk, hogy Isten az, aki megkönyörült a korinthusiakon is, akik „vitetvén vitettek”. Isten az, aki megkönyörült, és egy ismeretre juttatta el őket. Nem az akkori görög ismeretre: a gnózisra, hanem Krisztus ismeretére. Arra az ismeretre, amely örök életet jelent a János 17,3 szerint. Jézus Krisztusban a bűnbocsánat, az örök élet, a feltámadás és a mennyei haza valóságára juttatott el benneteket.

Figyeljétek meg, hogy hányszor megkapjuk azt a vádat, hogy aki komolyan veszi a hitet, komolyan veszi a Krisztus-követést, az olyan, mintha az agyát átmosták volna! Pál azt mondja, hogy: nem! Akkor voltunk olyanok, amikor pogányok voltunk.

Nem tudom, hogy Pál szavait: „amikor még pogányok voltatok” – a zsidók hogyan olvasták? Mert ott voltak zsidó keresztyének is. Mert tulajdonképpen, testvérek, nem az a pogány, aki nem zsidó, hanem az a pogány, aki azt mondja, hogy „anathéma Christos”. Aki azt mondja, hogy Krisztust félretesszük.

Viszont a hívó az, aki azt mondja, hogy „Csak Te kellesz, én Uram, Benced mindent meglelek...; Kegyelem vagy, égi jó, Mely minden bűnt eltöröl, Hagyd, hogy gyógyító folyó Tisztogasson meg belül!” (300.dics.)

Így legyünk, és így szeressük a mi Jézusunkat! Így kövessük Őt, testvéreim! Így éljünk hálaadással a felé az Úr felé, aki általvitt sötétségből a világságra, halálból az életre!

Kényszerből, vitetvén vitettetek, ugye? Micsoda passzív szerkezet! Micsoda kényszer ez, testvérek: „vitetvén vitettetek”! Mintha beülnél egy olyan autóbuszba, amelyen nincs fék, de a gáz az beragad. Le van nyomva tövig, és te nem tudsz mit csinálni, mert vitetvén vitetsz. Kényszer.

Áldott legyen Isten, hogy sok korinthusit megállított, újjászült, elkezdett tanítani, azért hogy ismeret legyen, és ebben az ismeretben szeretet legyen! Egy-más javára tudjanak a korinthusiak épülni. Ennek a mai igeszakaszunknak a 13. vers lesz majd a csúcsa: „Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szabadok; és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg”.

Áldott legyen ezért Isten, hogy cselekszik, hogy munkálkodik, és ennek a drága és áldott mennyei munkának mi lehetünk a kedvezményezettjei!

Ámen.

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálaadással köszönjük Neked, hogy nem hagytál bennünket tudatlanságban, hiszen a halál állapotában csak tudatlanok, érzéketlenek, kőszívűek és kemények lehetünk.

Köszönjük Neked, hogy életre hívtál, és az életre hívottakat mindig előre akarod vinni az ismeretben is, mert nem akarod, hogy tudatlanok legyünk. Azt akarod, hogy az ígét valóban értsük, hogy Te mit jelentettél ki abban.

Bocsásd meg, hogy sokszor a mi magunk látása szerint olvassuk és igazolni akarjuk az ígét, és nem igazat adni az ígének, vagy ami még rosszabb, még fertelmesebb, azt akarjuk, hogy az ige igazoljon bennünket!

Adj alázatot a Te ígéd előtt, mély meghajlást! Hadd vegyük le saruinkat, amikor Te beszélsz, mert szavad a mi számunkra ír és gyógyító erő, és ebben dicsőséged tündöklök. Add Uram, hogy így legyen! Add, hogy taníthatók legyünk!

Adj nekünk ezért felülről való bölcsességet, Szentlélek által vezetett akaratot, hogy meglátszódjon az, hogy mit tanultunk abban, hogy Jézus Krisztust Úrnak mondjuk és Úrnak ismerjük el életünk felett! Őt, aki vezet bennünket, aki irányít, aki rendelkezik velünk, és akinek mi szolgálói lehetünk kegyelemből. Ebben leljük meg a szabadságunkat, a Hozzá való kötöttségünkben. Ebben leljük a mi örömünket, minél inkább engedelmeskedünk, annál nagyobb örömünket. Ajándékozz meg ezzel bennünket!

Köszönjük, hogy a lelki ajándékok tekintetében Te ezzel kezded! Először is megajándékozol minket ama Szerelmesben. Megajándékozol az ígével, megajándékozol a közösséggel azért, hogy ez legyen számunkra a legfontosabb. Amit

NE LEGYETEK TUDATLANOK!

---

majd adsz ebben a közösségben és a Jézus Krisztussal való kapcsolatban, add, hogy ne magunk használjuk, hanem egymás javára tudjuk fordítani!

Kérünk Téged, hogy áldj meg bennünket ezen a mai napon is! Segítsd a mi betegeinket, vigasztald gyászolóinkat! Kérünk Téged, hogy segíts elviselni ezt a nagy meleget betegeknek, kisgyermekeknek vagy időseknek, akiket legjobban megvisel talán ez a mostani időjárás!

Köszönjük, hogy mindig tudod, mire van szükségünk, mit miért adsz!

Kérünk azokért, akik pihennek, szabadságon vannak! Kérünk Téged, hogy áldd meg a szünetet a gyermekek számára, hogy szeptemberben majd új erővel kezdjék az iskolát, és mindnyájunkra terjeszd ki áldó kezed, drága, hűséges Megváltónk!

Köszönjük, hogy meghallgatsz bennünket!

Ámen.

264. ének

1. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát!
Őnéki mennyei karokkal együtt zengj hálát!
Zúgó harang, Ének és orgonahang,
Mind az ő szent nevét áldják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett!
Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett.
Nagy irgalmát Naponként tölti ki rád:
Áldását mindenben érzed.

3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged,
Elkísér utadon, tőle van testi épséged.
Sok baj között Erőd volt és örömed:
Szárnyával takarva védett.

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat,
Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled,
És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem!
Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: Napfényed Ő teneked!
Őt áldjad örökké! Ámen.